

Ks. dr hab. Stanisław Nabywaniec, prof. UR

Życiorys

Ks. dr hab. prof. UR Stanisław Nabywaniec ur. 29 III 1958 r. w Zaslawiu; od 1960 r. zamieszkał w Krzywem, gdzie w latach 1965-1973 uczęszczał do Szkoły Podstawowej. Po jej ukończeniu rozpoczął naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Dynowie. W 1977 r. złożył egzamin dojrzałości i został przyjęty do Seminarium Duchownego w Przemyślu. Studia ukończył w 1983 r., uzyskując magisterium z historii Kościoła na Wydziale Teologii KUL w Lublinie. W tym samym roku, 29 czerwca, przyjął święcenia kapłańskie.

Od 1 VIII 1983 r. pracował w Ustrzykach Dolnych na stanowisku wikariusza-współpracownika. W 1986 r. skierowany został przez władze diecezjalne na studia specjalistyczne na Katolicki Uniwersytet Lubelski, w zakresie historii Kościoła.

Od października 1989 r. oddelegowany został do pracy w domu prowincjalnym Sióstr Służebniczek NMP (Starowiejskich) w Przemyślu-Pralkowcach w charakterze kapelana domu prowincjalnego. Doktorat z teologii, w zakresie historii Kościoła, uzyskał 13 XII 1990 r. na Wydziale Teologii KUL. W sierpniu 1991 r. podjął pracę w parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Rzeszowie jako wikariusz-współpracownik, katecheta w Szkole Podstawowej nr 23 w Rzeszowie, funkcję duszpasterza akademickiego dla studentów Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie ? Duszpasterstwo Akademickie □Przystań□ oraz jako wykładowca etyki w WSP, na Wydziale Socjologiczno-Historycznym. W 1992 r. został z mocy prawa inkardynowany do diecezji rzeszowskiej.

W roku akademickim 1992/1993 przebywał na stypendium naukowym w Rzymie, gdzie prowadził kwerendę archiwalną do dziejów Kościoła greckokatolickiego w Polsce oraz odbył studia w Papieskim Instytucie Wschodnim w zakresie nauk Kościołów orientalnych (scienza delle Chiese Orientali). W 1993 r. został zaangażowany jako starszy asystent, a następnie adiunkt, w Instytucie Historii Kościoła na Wydziale Teologii KUL, w Katedrze

Historii Kościoła w Czasach Nowożytnych. Równoległe podjął obowiązki wykładowcy historii Kościoła w Wyższym Seminarium Duchownym w Rzeszowie.

Po habilitacji, 16 VI 1999 r., od 2000 r. pracuje na stanowisku profesora w WSP w Rzeszowie (obecnie Uniwersytet Rzeszowski), gdzie kieruje Zakładem Historii Kościoła oraz od 1 IX 2007 r. pełni obowiązki kierownika Zakładu Historii Nowożytnej. W latach 2002-2005 pełnił funkcję zastępcy dyrektora, w latach 2005-2008 dyrektora Instytutu Historii UR i ponownie od 2008 r. zastępcy dyrektora Instytutu Historii. Uczestniczył w 83 krajowych, międzynarodowych i zagranicznych sympozjach oraz konferencjach. Jest organizatorem lub współorganizatorem 4 konferencji naukowych i 2 cykli wykładów. Wygłosił 43 cykli konferencji autorskich, głównie rekolekcji parafialnych, oraz jeden cykl wykładów w Katolickim Radio Via w Rzeszowie na temat historii soborów powszechnych. Przeprowadzał kwerendy naukowe w bibliotekach i archiwach krajowych i zagranicznych (m.in. Lwów, Rzym, Sankt Petersburg, Wiedeń, Chicago). Przebywał na stypendiach naukowych w Monachium, Rzymie i Wiedniu, Paryżu i Londynie i Stevens Point. Współpracuje z Uniwersytetem w Wiedniu; Stiftung □Janineum□ w Wiedniu, Stiftung □Pro Oriente□ w Wiedniu, Ostkirchliches Institut w Würzburgu, oraz z Verlag Traugott Bautz w Nordhausen (Niemcy). Jest autorem ok. 500 publikacji w języku polskim i językach obcych, w tym 10 książkowych, oraz redaktorem naczelnym rocznika □Resovia Sacra□ (ukazuje się od 1994 r.), jednego numeru □Zeszytów Naukowych UR. Historia□ (2005), oraz pierwszego numeru czasopisma □Limes□. Wypromował 8 doktorów i 153 magistrów i 6 licencjuszy; zrecenzował 3 prace habilitacyjne, 18 prac doktorskich i kilkadziesiąt prac magisterskich. Prowadzi seminaria licencjackie, magisterskie oraz doktoranckie, oscylujące wokół zagadnień kościelnych oraz historii Europy wschodniej. Był laudatorem podczas nadania pierwszego doktoratu honoris causa Uniwersytetu Rzeszowskiego Ojcu świętemu Janowi Pawłowi II (2006).

Pełnił i pełni różne funkcje organizacyjno-społeczne, m. in.: dekanalnego referent ds. pomocy charytatywnej w dekanacie Ustrzyki Dolne (1983-1986); moderatora Ruchu światło-Życie w Ustrzykach Dolnych (1984-1986); wice archiwariusza Archiwum Diecezjalnego w Przemyslu (1989-1992); moderatora duszpasterstwa dzieci upośledzonych umysłowo przy

parafii NSPJ w Rzeszowie (1992-1993); duszpasterza akademickiego przy WSP w Rzeszowie (1992-1993); cenzora kościelnego (1992-); dyrektora Biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego w Rzeszowie 1993-1999; dyrektora Archiwum Historycznego Diecezji Rzeszowskiej w Rzeszowie 1992-1999; przewodniczącego Rzeszowskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie (1994-2002), koordynatora współpracy i wymiany pomiędzy Wyższym Seminarium Duchownym w Grodnie obrządku łacińskiego a Katolickim Uniwersytetem Lubelskim w Lublinie (1999-2000); przewodniczącego Senackiej Komisji Dyscyplinarnej do Spraw Studenckich UR (2002-2005); przewodniczącego i rzecznika Międzydiecezjalnej Komisji Historycznej dla Rozpoznania i Weryfikacji Zasobów IPN Dotyczących Przypadków Współpracy Duchownych z Tajnymi Służbami PRL (2007-). Główne jego zainteresowania naukowe koncentrują się wokół dziejów Kościołów wschodnich.

<http://www.ur.edu.pl/wydzialy/socjologiczno-historyczny/institut-historii/zaklady/zaklad-historii-nowozytnej/stanislaw-nabywaniec/zyciorys>